

Az ég kékje

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 22. szám, 2019. május 31.

Meztelenül állt a tükör előtt. Szemét nézte, és a jól ismert arcot, amelyet a kékség köré rajzolt. Biztos kézzel sminkelt. Azt mutatott meg és azt rejtett el, amit akart. Az állkapcsát már nem járatta folyamatosan. Csak akkor, ha kihozták a sodrából. A fülével is megbarátkozott. Évekig hajpántban aludt, így szoktatta beljebb őket. Úgy látta, már kevésbé állnak el. A haját levágatta, most már nem kellett a takarás. És megunta sokáig szárítani. Csak Péter emlegette mindig, hogy bezzeg amikor megismerte, milyen szép hosszú volt. A vállai szépen tartották magukat, csak a felkarja lett húsosabb. A melleit nézte. Aztán két kézzel megemelte és formát adott nekik. Hát, elbántak vele a gyerekek, rendesen szétszopták. Amikor még menstruál, aránylag szépen kikerekednek. És már nem is annyira hegyesek. Az évek legalább ebben segítettek.